

vode pomanjkovalo; na Duhovu nam je nekoliko nadažilo, pa ne zadosta, zdravi smo, hvala Bogu! Sprejmete tu spet nekatere v Liburnii nabrane besede, ki bi utegnile osobito spisateljem slovnika po volji biti *).

Od sv. Bolfenka med Bišom in Ternovci na Štajarskem 3. junia. Marsiktero reč iz spodnjih slovenskih krajev so nam Novice že naznanile, naj tudi pohvalijo možé Bolfenske županije, katerim gré v milodarih in občinskih opravlilih resnična hvala.

Kdor je pred 15 mesci po Bolfenski dolini potoval, bi ne bil mislil, kaj se bo skoro na bližnjem Homu**) vidilo. Kde so tedaj močni hrasti stali, je zdaj lepa ravnina, sv. križno drevo z razpelom, blagoslovljeno pokopališe z zelenim gaberjom opleteno, in kar je naj lepše — zala kapelica s stolpom gleda v dolino in naznanuje novo počivališče pokojnih trupel. Več let je bil govor za novo pogrobje, ker je povsod voda v grobe silila, tako da, akoravno je tukaj še le 62 let podfara, je že pokopališče trikrat prestavljeno. Po skerbi g. Oroslava Kajniha, župnika, in pridnih srenjskih mož je okrajno glavarstvo dovolilo na Homu novo pokopališče vstanoviti, ki je zdaj gotovo. Imela je scer tudi ta naprava svoje nasprotnike, pa katero delo jih nima? Na zadnje se vunder sami svoje svojglavnosti sramujejo. Posebno hvalo pa zasluži g. Franc Muršec, predstojnik županije. Med vsemi je on naj več potov in opravil storil za to ravno tako potrebno kot lepo napravo. Majcen.

Iz Štajarskega. V zbirko smešnic ali „in die Rubrik der fliegenden Blätter“ pošljem „Novicam“ sledeče pismo nekega župana; primerite izvorni pečateni rok opis, ki ga priložim s tem prepisam, in vidili boste, da je od čerke do čerke vse tako; le iména sim izpustil: „Bebilig Shein. „Jem Frontz — — Von — — Er ist den — — ist „Abprent des Wonung und Maier Gebej und Getreu „Arpf und Shuain Stol Im ist Bebilig Vor Gemeind „Amth Des Pauholtz Someln mit Gotes Gnoden zu Biten „derf Sole“.

Po tem sledita podpisa.

Iz Senožeč 6. junia. Sever, ki je senó močno podražil, je potem, ko so ga Novice svarile, neprenehama pihal; ker pa severja suša nasleduje, smo dežja želeli. K sreči nam je pomočil polje, in nadjamo se, da bo prav dobra letina.

Kebri so letos veliko škodo naredili, in hvale vredno je ravnanje Postojnskiga okrajniga poglavarstva, ki je ukazalo, da naj vsak gospodar nekoliko kebrov nabere in srenjskimu predstojniku izroči. Vsled tega ukaza so v Senožečah okolj 25 polovnikov, v Dolenji vasi pa še več kebrov vjeli in umorili. V ti vasi so jih z vrelo vodo poparili in za gnoj porabili, v Senožečah pa požgali, kar ni bilo koristno.

Pri vsim tem se je pa vender premalo kebrov pokončalo, zato svetjem srenjam, da bi v tej zadevi Ribničane posnemale. V Ribnici so namreč pred nekimi leti kmetu, ki bo nar več kebrov nabral, darilo obljubili. Zgodilo se je, da jih je en sam kmet 20 polovnikov nabral, ki je tudi obljubljeno darilo dobil. V celi Ribniški okolici so kmetje več ko 1000 polovnikov kebrov nabrali, kar gotovo veliko škode obvarje, ako poverh vsiga še pomislimo, da se s 1000 pokončanimi polovniki pokončá več kot 30.000 polovnikov prihodnjiga zaroda. Ker ni zadosti, da se to, kar so Ribničani storili, samo v eni ali dvéh srenjah storí, bi bilo potrebno, da bi vse srenje po Slovenskim po izgledu Ribničanov ravnale, ker bi bili stroški v kratkim obilo povernjeni.

*) Hvala lepa za-nje, jih bomo tudi v »Novicah« po malim obznanovali. Vred.

**) Hom se imenuje gorasti breg od starodavnih časov. Pis.

Pri ti priliki se spomnimo bistroumniga župana na Pivki, ki je kmetam za vsak polovnik kebrov dva goldinarja obljubil. Prinesli so mu jih mnogo in mnogo polovnikov. Ko jih prinesejo in plačilo od župana tirjajo, jim odgovori rekoč: „Rekel sim vam, dragi prijatli in sosede, da bom za vsaki polovnik kebrov 2 goldinarja dal; ker so pa med njimi tudi samice (kebrovke), za ktere nisim nič obljubil, morate samce (kebre) izbrati in odločiti, in za te bom vam obljubljeno plačilo dal“. Kmetje, ki se niso hotli težavniga izberanja lotiti, so nabrane kebre v bližnji luži utopili, in brez plačila domú šli hvaležni pametnemu županu, ki jih je z nedolžno zvijačo nadležnih kebrov rešil.

Od Bleškiga jezera. Že več let zaporedama nas obiskujejo binkoštni prazniki veseli domorodci in nas s prijetnim petjem radujejo; tako so tudi letos prišli iz Ljubljane mladi gospodje iz višjiga gimnazia, ki niso le veslaje po jezeru mile domače pesmi popevali, temuč tudi v cerkvi pri službi božji kajlepo péli; posebno ginjaivo so doneli čveteroglasni častitiga g. G. Rihar-ja, kteriga napévi so tako lepo z besedami pesmi vjemajo, da jih prehvaliti ne moremo. — Nek Teržčan je kupil blizo jezera več oralov zemljiša in misli mnogo poslopij za poletni čas zidati; prav bi bilo, da bi se namen kmalo spolnil, kar bi bilo našimu kraju v gotov prid. Da bi bile tudi krasne toplíce kmalo dodelane!

Novičar iz mnogih krajev.

Svitli cesar vživa na Ogerskim, kjer je pred 3 leti še huda vojska razsajala, kakor vsi časniki pišejo, prav vesele dni: vsaki dan prinese nove in večí slovesnosti, s kterimi Ogri v Peštu in Budimu cesarja častijo. Sedaj potuje cesar dalje po Ogerskim, od kodar se misli do 26. t. m. spet na Dunaj verniti. — Berž po dohodu na Dunaj mu bo nek nova politiška osnova cesarstva v poterjenje predložena. — Nek ptuj tergovec je sprožil dobro misel, ktero sedaj ministerstvo kupčijstva prevdarja, namreč: na Dunaji dva velika somnja napraviti, na ktera bi se smelo brez cola blago iz celiga sveta na prodaj pripeljati in tako Dunaju čast poglavniga nemškiga teržišča nakloniti, ktero čast in dobiček sedaj Lipnica (Leipzig) vživa. — Po več severno-izhodnih krajih Českiga so pretekli teden plohe s točo vred veliko škodo napravile. — Vremenski prerok, nemški prof. Stiefel, prerokuje vreme za pričjóci mesec takole: v tem mescu bo več srednje-gorkih in tudi hladnih dní, kakor vročih; rožnik tedaj ne bo veliko gorkeji od majnika; dežja in deževnih dní bo srednjo mero; stanovitniga deževja ta mesec ne bo, pa tudi stanovitne suše ne. Če se Stiefel-novo prerokovanje ne bo bolje obneslo, kakor vreme Medarda, ga bomo slabiga preroka zmerjali; Medarda dan je bil lep brez dežja, sedaj pa vsak dan dežuje. — Iz ptujih krajev ni ta teden nič posebnih novíc. Poželjenje Napoleona po cesarstvu je nekoliko oterpnelo, ker neki ruski car ni kaj zadovoljin s tem. — Na Angleškim so jeli nek podgane na vso moč loviti in jih osoljene v sodcih čez morje Kitajcam dobro prodajajo, kterim so kaj prijetna jed. Dober ték, Kitajci! Z vami nas ne mika obedovati.

Pogovori vredništva.

Gosp. Dav. K. Sp. v Zagrebu: Da! (Pismice se je založilo, zato oprostite zakasneni odgovor).

Milodari.

Dva dobrotnika iz Tersta 10 gold. 24 kr. pogorelcem v Polju v Vodiški fari. (Milodar smo izročili gospodu kaplanu M. P., ki je za reveže prosil).